

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XLVIII. Gregorii Papae I. Ad Anastasivm Episcopvm Antiochenvm.
De cura pastorali. De eo quod non rectae fidei homines ad sacros ordines
minime prouehi debeant. Et de corrupta Synodo Ephesina ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

cum prædictis fratribus nostris subtiliter diligenterque significet, vt renuntiatione vestra redditi certiores, quid fieri debeat decernamus.

EPISTOLA XLVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD PAVLINVM, PROCVLVM, &c.

Gregorius Paulino episcopo Taurenfi, Proculo episcopo Nicotera, Palumbo episcopo Consentiæ, Venario episcopo Vinomensis, Marciano episcopo Locrensi.

CLERVS ecclesiæ Regitanæ multa contra reuerendissimum fratrem nostrum Bonifacium episcopum suum data nobis petitione conquestus est, petens vt ad nos debuisset habere veniendi licentiam, quatenus causæ ipsæ subtiliter probarentur. Sed quia nos interim prædictum fratrem nostrum huc modo non præuidimus deducendum, visum nobis est, illic personam deputare ad causam eandem cognoscendam: & ideo mediis sacrosanctis euangelis, fraternitas vestra vna cum Sabino diacono resideat: & sicut officio est sacerdotali conueniens, sine cuiusquam personæ respectu, & cetera vt supra.

EPISTOLA XLVIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANASTASIVM EPISCOPVM ANTIOCHENVM.

De cura pastorali. De eo quod non rectæ fidei homines ad sacros ordines minime prouehi debeant. Et de corrupta Synodo Ephesina ab hæreticis. Et de damnatione Pelagii & Calestii.

Gregorius Anastasio episcopo Antiocheno.

FRATERNITATIS tuæ scripta suscepi, professionem fidei recte seruantia: magnasque omnipotenti Deo gratias retuli, quod & immutatis gregis sui pastoribus fidem quam semel sanctis patribus tradidit, etiam eam post eos immutabilem custodit. Prædicator autem egregius dicit: *Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id quod positum est, quod est Christus Iesus.* Quisquis ergo cum dile-

ctione Dei & proximi fidei, quæ in Christo est, firmitatem tenet, eundem Iesum Christum Dei & hominis filium apud se posuit fundamentum. Sperandum ergo est, quod ubi Christus fundamentum est, bonorum quoque operum sequatur ædificium. Ipsa quoque per se Veritas dicit:

Qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde, ille Ioan. 10.

furest & latro: qui autem per ostium intrat, pastor est ouium. Qui

paulo post subiicit, dicens: *Ego sum ostium.* Ille ergo ad ouile

ouium intrat per ostium, qui intrat per Christum. Ipse au-

tem per Christum ingreditur, qui de eodem creatore ac

redemptore humani generis vera sentit & prædicat, &

prædicata custodit: culmen regiminis ad officium portan-

di oneris suscipit, non ad appetitum gloriæ transitorii ho-

noris. Curæ quoque suscepti ouilis solerter inuigilat, ne

oues Dei aut peruersi homines praua loquentes dilanient,

aut maligni spiritus oblectamenta vitiorum suadentes

deuastent. Certe beatum Iacob qui pro vxoribus suis diu

feruierat dixisse meminimus: *Viginti annis fui tecum, oues* Genes. 31.

tua & capra tua sterile non fuerunt. Arietes tui gregis non come-

di, nec captum a bestia ostendi tibi. Ego damnum omne reddebam:

quidquid furto perierat, a me exigebas. Die noctuque æstu urebar

& gelu, fugiebat somnus ab oculis meis. Si igitur sic laborat

& inuigilat qui pascit oues Laban, quanto labori quan-

tisque vigiliis debet intendere qui pascit oues Dei? Sed

in his omnibus ipse nos instruat, qui propter nos homo

factus est, qui dignatus est fieri quod fecit. Ipse & infir-

mitati meæ, & tuæ caritati spiritum sui amoris infun-

dat, atque in omni sollicitudine & custodia circumspe-

ctionis oculum nostri cordis aperiat. Quod vero ad sa-

culos ordines rectæ fidei viri perducantur, eidem omni-

potenti Deo gratiæ sine cessatione soluendæ sunt, & pro

vita piissimi & Christianissimi domni nostri imperato-

ris, & tranquillissima eius coniuge, & mansuetissima

eius sobole semper orandum est, quorum temporibus

hæreticorum ora conticescunt: quia etsi eorum corda in

insania peruersi sensus ebulliunt, catholici tamen impera-

toris tempore praua quæ sentiunt eloqui non præsumunt.

Præterea dum de sanctorum Conciliorum custodia tua

fraternitas loqueretur, sanctam Ephesinam Synodum

primam se custodire professa est. Sed quia ex annotatione

hæretici codicis, qui ad me ex regia vrbe transmissus est, agnoui per hoc quod quædam capitula catholica cum hæreticis fuerant reprehensa, quia quidem illam Ephesinam primam Synodum in eadem vrbe existimant, quæ quondam ab hæreticis traditur esse composita, omnino necesse est vt caritas vestra eandem Synodum apud sanctam Alexandrinam atque Antiochenam ecclesiam requirat, & qualiter in veritate habeatur inueniat. Vel, si placet, hinc dirigemus quæ ab antiquitate seruata in scriniis habemus. Illa enim Synodus quæ sub primæ Ephesinæ imagine facta est, quædam in se oblata capitula asserit approbata, quæ sunt Cælestii atque Pelagii prædicamenta. Et cum Cælestius atque Pelagius in ea Synodo sint damnati, quomodo poterant illa capitula recipi, quorum damnabantur auctores. Quia vero peruenit ad nos in orientis ecclesiis nulum ad sacrum ordinem nisi ex præmiorum datione peruenire, si ita esse vestra fraternitas agnoscit, hanc primam oblationem omnipotenti Deo offerat, vt a subiectis sibi ecclesiis errorem simoniacæ hæreseos compefcat. Nam, vt alia taceam, quales esse in sacris ordinibus poterunt, qui ad hoc non merito, sed præmiis euehuntur? Omnipotens Deus dilectionem tuam gratia cælesti custodiat, & de iis qui sibi commissi sunt fructum multiplicem ac mensuram supereffluentem ad æterna gaudia reportare concedat.

EPISTOLA XLIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD BONAM ABBATISSAM.

De monasterio eius in melius transmutando.

Gregorius Bonæ abbatissæ.

Hæc epist.
eadem est
cum 44. li-
bri 5

ECCLESIASTICA damnum non sentit vtilitas, si res aliis competentes cognita veritate restituat. Cognouimus itaque Ioannem quondam presbyterum sanctæ Romanæ ecclesiæ, cui auctore Deo deseruimus, in domo iuris sui posita in hac vrbe Roma iuxta thermas Agrippinas oratorium construxisse, atque illic quosdam redditus legati titulo reliquisse: in quo etiam oratorio seruorum Dei congregationem esse constituit. Et hæc omnia vt debuif-